

בב' חבורות ומלשון הגמ' משמע שגם
יבטלה. וזהו גם חדוש ר' אהא בש"ר אבוב
שאינו שאף שבזמנם יכלו לעשות התתוך והפריעה
בב' מ"מ יכול לעשות בב' מעשים ואינו חושש.

בב' שמעינן שבזמנם היו מקומות שעשו בחתיכה
ב הפריעה ולא בצפורן כמו שעושה המוהל
בכר"ה. והיו גם מקומות ואולי רובם שעשו
בב' תחלה הערלה ואח"כ בקריעת עור הפריעה
בדאיתא במדרש שוח"ט אלמא דאין קפידא
ב לענין לכתחלה. וגם כפי שהוכחתי מגמ'
בירושלמי רשאי לעשות כן גם בשבת וכן
ב מסדור הריעב"ץ שכתב שיש שעושין כן
בב' הוא זהירות ולא הזכיר שלא יעשו כן בשבת.
ב היה אסור בשבת לא היה משבחם שיותר
בב' שלא ירגילו לזה כדי שלא יעשו כהרגלם
בב' אלא משמע שמתיר לעשות כן גם בשבת.

בב' ברכת להכניסו הנה דעת ר"ת והרמב"ם
בב' ראשונים שברכה זו א"צ עובר לעשייתן
בב' הראש שכן איתא גם בש"ע שיברך בין
בב' הפריעה הא ג"כ המוהל אסור לו להכות בהפריע'
בב' שיברך אבי הבן בב"ז סי' רס"ה סוף סק"א אלא
בב' שהתחלת הברכה יהיה עובר לעשייתן וזה
בב' בשחיתות המוהל בב"א כשיתחיל תיכף אחר
בב' יבטלה שתהיה תחתיתו קודם גמר החתוך.

משה פיינשטיין

סימן קנז

ב צריך המוהל ללכת לבית שיראה בחלוף שבת

כז טבת תשי"ח.

בב' ידידי ר"ד ראזענבלאט שליט"א מוהל בעיר
בב' א.

בב' שמודמן למע"כ ברית מילה אצל עוברי דת
שמחללים שבת בפניו ומיחה בידם ואין
בב' לו ששואל מע"כ אולי לא ילך כשיודמן לו
בב' כעם ברית אצל אנשים עוברי דת כדי שלא יראה
בב' שבת. לע"ד אף שודאי יש איסור על האדם
למקום שעוברין על איסורי תורה וראה ממה

שאינא ביומא דף ע' שיש מצוה לראות בעשיית מצוה
משום ברוב עם הדרת מלך והקמ"ל הוא רק שליכא
בראיה משום אין מעבירין על המצות מאחר שאין
עסוק בה עיי"ש ברש"י. א"כ שמעינן ממילא דלראות
בעבירה יש איסור דהא ברוב עם הוא ח"ו בזיון
למלך. מ"מ מסתבר שאין לבטל בשביל זה מצות
מילה בזמנה שחיובה היא על כל ישראל וכ"ש על
המוהל כשליכא מוהל אחר שעליו הוא החיוב ביוחד
וב"ד כופין אותו כדאיתא ביו"ד סי' רס"א. ומחוייב
לילך לשם למול אף שיראה בעשייתם עבירה דחלול
שבת. אבל תיכף אחר מעשה המילה אין להשאיר שם.

ידידו.

משה פיינשטיין

סימן קנז

בגר (שאין) סהדי שלא קבל מצות אף שאמר בפיו שמקבל

ד' דעשיית תרפ"ט ליובאן.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מהר"ר שמעון
טרעבניק שליט"א הגאב"ד האדיאץ.

במה שנסתפק כתב"ה אם גר שלא קבל עליו מצות
אם נחשב גר, פשוט וברור שאינו גר כלל אף בדיעבד
וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה
בסטרובין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין
לחומרא שקבלת מצות בגר מעכב כדאיתא ביו"ד סי'
רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם
אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום. וגר
שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות
קבל עליו מצות באמת והוא ברור ופשוט וכל זה אמר
אבא מארי הגאון בפירוש או כשהורה. ובכלל אינו
יודע טעם הרבנים הטועים בזה דאף לדידהו עכ"פ
איזה תועלת הם מביאין בזה לכלל ישראל שמקבלין
גרים כאלו דודאי לא ניהא ליה להקב"ה ולעם ישראל
שיתערבו גרים כאלו בישראל. ולדינא פשוט שאין זה
גר כלל.

ידידו.

משה פיינשטיין